

Vorherres og djævelens dyr

Gud havde skabt alle dyr, og valgt ulvene til sine hunde, kun gederne havde han glemt. Djævelen fik da også i sinde at gøre noget, og skabte gederne med lange, bløde haler. Når de gik ud for at græsse, blev de i reglen hængende med halen i en eller anden tjørnehæk, og djævelen havde stort mas med at få dem løs igen. Tilsidst blev han så gal i hovedet, at han bed halen af dem - det kan man endnu den dag i dag se på stumpen.

Han lod dem nu gå alene ud og græsse, men en dag så Vorherre, at de snart gnavede barken af et frugtbart træ, snart ruskede i de fine ranker, eller ødelagde andre skrøbelige planter. Det gjorde ham så ondt, at han af nåde og barmhjertighed sendte sine ulve ned for at sønderrive gederne. Da djævelen fik det at vide, gik han op til Gud og sagde: "Dine dyr har sønderrevet mine skabninger." - "Du havde skabt dem til fortræd," svarede Gud. "Det måtte jeg," svarede djævelen, "jeg kunne kun skabe ud fra min egen natur, som er at gøre det onde. Du skal erstatte mig det." - "Når egen taber sit løv, skal jeg betale dig," sagde Vorherre, "jeg har talt pengene af til dig." Da egebladene lå spredt på jorden kom djævelen og forlangte sine penge. "I en kirke i Konstantinopel står der endnu en eg, som har alle sine blade," svarede Gud. Rasende for djævelen af sted for at finde egen, men vandrede i seks måneder om i ørkenen, og da han kom hjem, var alle træer grønne. Han måtte da afstå fra sin fordring, men i raseri stak han øjnene ud på alle de geder, han havde tilbage, og satte sine egne ind i stedet for.

Derfor har alle geder onde øjne og afbidte haler, og djævelen påtager sig ofte skikkelse af en ged.

* * *